RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1972/83

af 11. juli 1983

om ydelse af finansiel støtte til demonstrationsprojekter inden for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i traktaten har Fællesskabet til opgave at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion og en øget stabilitet;

en mere rationel anvendelse af energien ved energibesparelser og udnyttelse af energikilder, der erstatter kulbrinter, kan bidrage effektivt til virkeliggørelsen af disse mål;

i sin resolution af 9. juni 1980 om målene for Fællesskabets energipolitik for 1990 og samstemmigheden af medlemsstaternes politik (4) har Rådet fremhævet nødvendigheden af at forstærke bestræbelserne med hensyn til energibesparelser og begrænsning af Fællesskabets olieforbrug og -import;

udviklingen af en energistrategi for Fællesskabet kræver, at der foretages tilstrækkelige investeringer i energikilder til erstatning af olie og i en mere rationel anvendelse af energien, samt at der føres en forsknings-, udviklings- og demonstrationspolitik på fællesskabsplan;

støtte til innovative demonstrationsprojekter med sigte på en bedre nyttevirkning af den anvendte energi og udnyttelse af energikilder til erstatning for kulbrinter er et betydningsfuldt middel til virkeliggørelsen af ovennævnte målsætninger;

Fællesskabet og medlemsstaterne har forsknings-, udviklings- og demonstrationsprogrammer inden for energibesparelser og vedvarende energikilder; et fællesskabsprogram til støtte for demonstrationsprojekter på disse områder vil kunne bidrage til en vid udbredelse af resultaterne af disse programmer;

demonstrationen er forbindelsesleddet mellem den tidlige forsknings- og udviklingsfase, som eventuelt er blevet afprøvet på et pilotanlæg, og den senere investeringsfase; den adskiller sig fra forsknings- og udviklings- og pilotfasen ved projekternes industrielle niveau og ved kravet om udsigt til økonomisk levedygtighed, og den adskiller sig fra investeringsfasen ved at have en indbygget risiko, der endnu er for stor for entreprenørerne;

ud over forsknings- og udviklingsfasen bør der i relevante tilfælde ydes finansiel støtte til demonstrationsprojekter i betragtning af de betydelige risici og investeringer, som anvendelsen af innovative teknikker vil kunne medføre;

støtte til sådanne projekter, som gennemføres efter undersøgelser og forskning med henblik på at påvise deres industrielle og kommercielle levedygtighed, vil bidrage til at styrke tilliden til gennemførelsen af disse projekter og befordre udviklingen heraf i Fællesskabet;

gennemførelsen af disse projekter vil kunne føre til, at der i Fællesskabet udvikles kvalificerede industrier, der kan skabe endog betydelige afsætningsmuligheder uden for Fællesskabet;

de af Fællesskabet indrømmede fordele må ikke påvirke konkurrencevilkårene i ugunstig retning på en måde, der er uforenelig med principperne i traktatens bestemmelser herom;

da det er nødvendigt at begrænse en sådan støtte til det strengt nødvendige, må Fællesskabet råde over alle egnede midler til i hvert enkelt tilfælde at kunne vurdere de fordele, det kan drage af gennemførelsen af disse projekter, og hvorvidt de er i overensstemmelse med Fællesskabets energipolitiske målsætninger;

med henblik herpå og til gengæld for de indrømmede fordele må støttemodtagerne påtage sig forpligtelser over for Fællesskabet;

(1) EFT nr. C 227 af 1. 9. 1982, s. 2.
(2) EFT nr. C 304 af 22. 11. 1982, s. 263.
(3) EFT nr. C 326 af 12. 12. 1982, s. 15.
(4) EFT nr. C 149 af 18. 6. 1980, s. 1.

Fællesskabet har allerede iværksat er fællesskabsdemonstrationsprogram på områderne energibesparelser og alternative energikilder inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 1302/78 (1) og (EØF) nr. 1303/78 (2) om ydelse af finansiel støtte til henholdsvis projekter til udnyttelse af alternative energikilder og demonstrationsprojekter til energibesparelse;

Kommissionen har foretaget en vurdering af det pågældende program i de rapporter om gennemførelsen af nævnte forordninger, som den har forelagt Rådet og Europa-Parlamentet; denne vurdering bør videreføres og tilpasses ud fra indvundne erfaringer;

en forordning om ydelse af finansiel støtte til demonstrationsprojekter inden for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter og en forordning om ydelse af finansiel støtte til industrielle pilotprojekter og demonstrationsprojekter inden for likvefaktion og forgasning af fast brændsel er begge lige nødvendige og hastende for at undgå en afbrydelse i de programmer, som, i fremtiden, bidrager inden for en flerårig ramme til gennemførelsen af Fællesskabets energistrategi;

på grund af den tekniske forskel mellem de pågældende projekter, må programmerne optages i to særskilte forordninger;

traktaten indeholder ikke den fornødne særlige hjemmel med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde finansiel støtte til gennemførelsen af demonstrationsprojekter inden for de i artikel 2 definerede områder for udnyttelse af alternative energikilder samt energibesparelser og erstatning af kulbrinter.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved »projekter inden for alternative energikilder«, projekter, der tager sigte på udnyttelse af enhver potentiel energikilde, undtagen kerneenergi.

I denne forordning forstås ved »projekter inden for energibesparelser«, projekter, der indebærer en væsentlig bedre nyttevirkning af den anvendte energi.

I denne forordning forstås ved »projekter inden for erstatning af kulbrinter«, projekter, der benytter energiprocesser, som erstatter processer på basis af kulbrinter.

2. Ethvert demonstrationsprojekt som omhandlet i artikel 1 skal opfylde følgende betingelser:

— det skal vedrøre opførelse af anlæg i fuld målestok, som giver mulighed for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelse eller erstatning af kulbrinter i betydeligt omfang;

— det skal benytte teknikker, processer eller produkter af innovativ karakter eller indebære ny anvendelse af allerede kendte teknikker, processer eller produkter, for hvilke forsknings- og udviklingsfassen betragtes som afsluttet;

— det skal være af en sådan art, at det tilskynder til opførelse af andre anlæg af samme type;

— det skal frembyde lovende udsigter med hensyn til industriel og kommerciel levedygtighed, godtgjort på baggrund af forudgående forsøg og forskning;

— det skal udvise sådanne finansieringsvanskeligheder som følge af store tekniske og økonomiske risici, at det formentlig ikke kunne gennemføres uden finansiel støtte fra det offentlige og/eller Fællesskabet;

— det skal principielt gennemføres på Fællesskabets område. Hvis det imidlertid viser sig, at (hel eller delvis) gennemførelse af et projekt i et tredjeland, for eksempel et udviklingsland, tilgodeser Fællesskabets interesser, navnlig på grund af projektets særlige karakteristika, skal Rådet træffe afgørelse om dette på forslag af Kommissionen efter høring af det i artikel 5, stk. 2, omhandlede rådgivende udvalg.

3. En liste over anvendelsesområderne for denne forordning findes i bilag I for så vidt angår udnyttelse af alternative energikilder, i bilag II for så vidt angår energibesparelser og i bilag III for så vidt angår erstatning af kulbrinter.

På baggrund af de i artikel 5, stk. 3, omhandlede regelmæssige rapporter kan Kommissionen foreslå Rådet tilføjelser til de enkelte underområder i den pågældende liste. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

(1) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 3.
(2) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 6.

4. Den finansielle støtte kan ydes til et projekt i dets helhed eller til forskellige faser under et projekt. Undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde hvor ingen feasibility-undersøgelse for lignende projekter er kendt eller til rådighed, kan feasibility-undersøgelsesfasen, efter høring af det i artikel 5, stk. 2, omhandlede rådgivende udvalg og på grundlag af dettes udtalelse, ligeledes gøres til genstand for finansiel støtte.

Artikel 3

Ansvaret for ethvert projekt skal påhvile en fysisk person eller en juridisk person stiftet i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivning herom.

Såfremt stiftelsen af en juridisk person med rets- og handleevne til at gennemføre et projekt påfører de deltagende virksomheder ekstra byrder, kan projektet gennemføres blot ved samarbejde mellem fysiske eller juridiske personer. I så fald hæfter disse personer solidarisk for de forpligtelser, som følger af fællesskabsstøtten.

Artikel 4

1. Støtten til et projekt eller til en feasibility-undersøgelse ydes i form af et finansielt bidrag fra Fællesskabet til pågældende projekt, som for halvdelens vedkommende skal tilbagebetales på visse vilkår. Fællesskabet tager hensyn til anden modtaget eller forventet finansiel støtte fra Fællesskabet, fra en medlemsstat eller fra anden side til projektet, samt til den del af risikoen, som bæres direkte af de for projektet ansvarlige.

2. Støtten kan ikke overstige 49 % af projektets berttigede omkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4. Støttebeløbets størrelse fastsættes særskilt for hvert enkelt projekt efter fremgangsmåden i artikel 5. Den del af støtten, der skal tilbagebetales, og de nærmere tilbagebetalingsvilkår fastsættes i den kontrakt, der skal indgås med støttemodtageren.

3. Den finansielle støtte, der ydes i feasibility-undersøgelsesfasen, skal kun tilbagebetales i sin helhed, såfremt resultaterne af undersøgelsen fremviser mulighed for gennemførelse af et demonstrationsprojekt, og ansøgeren inden for en frist på to år efter undersøgelsens afslutning beslutter ikke at påbegynde gennemførelsen heraf.

Artikel 5

1. Ethvert projekt, der indsendes af personer eller virksomheder i Fællesskabet som svar på en opfordring til forelæggelse af projekter, der som generel regel offentliggøres årligt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, gennemgås af Kommissionen på grundlag af følgende oplysninger, som skal gives af ansøgeren :

— en detaljeret beskrivelse af projektet, herunder forvaltningsform ;

— den energimæssige virkning : energibesparelse eller erstatning ;

— en vurdering af eventuelle virkninger på miljøet ;

— tidsplanen for projektets gennemførelse ;

— finansielle forhold og teknisk kapacitet for så vidt angår den eller de for projektet ansvarlige ;

— arten og omfanget af de tekniske og økonomiske risici i forbindelse med projektet ;

— omkostningerne ved projektet, dets økonomiske levedygtighed og den påtænkte finansieringsform ;

— den udstrækning, i hvilken indvundne erfaringer kan tilskynde til opførelse af anlæg af samme type ; udsigterne for anvendelse af disse anlæg og de mulige fordele herved for økonomien som helhed ;

— angivelse af enhver form for finansiel støtte, som projektet i en tidligere forsknings- og udviklingsfase måtte have modtaget fra Fællesskabet eller fra medlemsstaterne ;

— angivelse af anden påregnet eller forventet finansiel støtte fra medlemsstaterne eller fra Fællesskabet ;

— ethvert andet forhold, der kan gøre den ansøgte fællesskabsstøtte berettiget ;

— den påtænkte fremgangsmåde ved udbredelse af demonstrationsresultaterne.

2. Kommissionen træffer afgørelse om at yde eller afslå støtte til projekterne efter høring af et rådgivende udvalg for forvaltning af demonstrationsprojekter, sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, og på grundlag af dette udvalgs udtalelser.

Udvalget, der har en repræsentant for Kommissionen som formand, udarbejder selv sin forretningsorden.

Kommissionens afgørelse meddeles straks Rådet og medlemsstaterne samt Europa-Parlamentet. Den finder anvendelse efter udløbet af en frist på tyve arbejdsdage, såfremt ingen af medlemsstaterne inden for denne frist har forelagt spørgsmålet for Rådet.

Såfremt spørgsmålet forelægges Rådet, træffer dette afgørelse om Kommissionens afgørelse med kvalificeret flertal på de betingelser, der er anført i traktatens artikel 148, inden for en frist på fyrre arbejdsdage efter forelæggelsen.

3. Regelmæssige rapporter om gennemførelsen af denne forordning og om samstemmigheden mellem medlemsstaternes og Fællesskabets aktioner forelægges af Kommissionen for Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på at åbne mulighed for en bedre evaluering af de opnåede resultater. Rådet og Europa-Parlamentet udtaler sig om disse rapporter.

Artikel 6

De af Fællesskabet indrømmede fordele må ikke påvirke konkurrencevilkårene i ugunstig retning på en måde, der er uforenelig med principperne i traktatens bestemmelser herom.

Artikel 7

1. Kommissionen forhandler og indgår de nødvendige kontrakter til gennemførelse af de projekter, der udvælges i overensstemmelse med artikel 5. Med henblik herpå udarbejder Kommissionen standardkontrakter, der udleveres på anmodning, og i hvilke hver af parternes rettigheder og forpligtelser anføres, herunder navnlig de nærmere bestemmelser om eventuel tilbagebetaling af den ydede støtte samt om adgang til og udbredelse af viden.

2. Den eller de ansvarlige for gennemførelsen af et projekt, som får støtte fra Fællesskabet, fremsender hvert halve år eller på Kommissionens anmodning til denne en rapport om opfyldelsen af de kontraktlige forpligtelser over for Kommissionen og især om arbejdets forløb og om de udgifter, der er afholdt i forbindelse med projektets gennemførelse.

3. Kommissionen har til enhver tid adgang til regnskaberne vedrørende projektet. Den kan foranstalte revision på stedet og på grundlag af regnskabsbilagene, hvorved den kan følge opfyldelsen af kontrakten og især projektets fremadskriden og gennemførelse.

4. Når størrelsen af Fællesskabets finansielle støtte og projektets omfang berettiger hertil, kan Kommissionen, såfremt kontrakten indeholder bestemmelser herom, deltage som observatør i de møder, der afholdes i projektets styrelsesorganer.

Artikel 8

Det beløb for nye bevillinger, som det skønnes nødvendigt at yde for 1983 i medfør af denne forordning, er på 70 mio ECU.

De beløb for finansiel støtte, som ydes i medfør at denne forordning, er opført på De europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 9

Denne forordning ophæver og træder i stedet for forordning (EØF) nr. 1302/78, (EØF) nr. 1303/78, (EØF) nr. 725/79, (EØF) nr. 726/79, (EØF) nr. 727/79, (EØF) nr. 728/79 og (EØF) nr. 729/79.

Disse forordninger finder dog fortsat anvendelse for projekter, der indsendes i overenstemmelse med de udbud, der er offentliggjort i medfør af nævnte forordninger.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes indtil den 31. december 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 1983.

På Rådets vegne

C. SIMITIS

Formand

BILAG I

UDNYTTELSE AF ALTERNATIVE ENERGIKILDER

Liste over anvendelsesområder, der kan komme i betragtning i henhold til denne forordning

Nedenstående liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

1. **Geotermisk energi**

I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for geotermisk energi«, projekter, der tager sigte på udnyttelse af den termiske energi, som ved boringer udvindes fra underjordiske forekomster. I princippet udelukkes projekter til udnyttelse af geotermi, hvis temperaturen på det geotermiske vand er under 30 °C.

Ved udvælgelsen af projekter vil der blive taget hensyn til selve ideen i udnyttelsessystemet, især om projektet er af enestående karakter, eller om det har analogier i andre medlemsstater med hensyn til geologiske vilkår samt teknikker og teknologier, som med de fornødne ændringer kan overføres.

Anvendelsesområder:

1.1. Elproduktion.

1.2. Opvarmning af nye eller eksisterende rum til beboelse, med offentlige eller industrielle formål; samt opvarmning af brugsvand.

1.3. Opvarmning af drivhuse og avsbygninger samt inden for dambrug og akvakultur.

1.4. Udnyttelse af varmen til industrielle processer, f.eks. opvarmning og forvarmning, tørring, dehydrering, koncentrering, varmebehandling og andre processer.

1.5. Udnyttelse af geotermisk energi til mangeartede formål, herunder de ovennævnte samt andre mulige, såsom afsaltning af havvand, fremstilling af drikkevand og indvinding af mineralske salte.

2. **Solenergi**

I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for solenergi«, projekter, hvorved solenergi gøres tilgængelig for termisk anvendelse gennem aktive eller passive processer eller teknologier (med undtagelse af koncentrerende solfangere) eller gøres tilgængelig gennem fotovoltaiske processer.

Kombinationer af forskellige processer samt lagermedier kan indgå i samme projekt.

Anvendelsesområder:

2.1. *Bygninger* (rumopvarmning, brugsvandsopvarmning, luftkonditionering, elproduktion eventuelt med tilkobling til nettet).

2.1.1. Private bygninger.

2.1.2. Offentlige bygninger.

2.1.3. Industri- og landbrugsbygninger.

2.2. *Industri*

2.2.1. Industrivarme.

2.2.2. Elproduktion fra fotovoltaiske anlæg.

2.2.3. Afsaltning.

2.3. *Landbrug og anvendelse i afsides liggende egne*

2.3.1. Tørring af planteprodukter.

2.3.2. Væksthuse.

2.3.3. Akvakultur med undtagelse af alger og andre vandplanter.

2.3.4. Pumpning og overrisling.

2.3.5. Telekommunikationsmidler.

3. **Biomasse**

I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for biomasse«, projekter, der udnytter enhver form for vegetabilsk og animalsk affald, bortset fra industri- og byaffald, eller projekter, som undtagelsesvis og i velbegrundede tilfælde udnytter planter, der dyrkes specielt til energiformål.

Projekter inden for denne sektor skal falde inden for en af nedennævnte to kategorier, og energikilden skal obligatorisk være af biologisk oprindelse :

Kategori 1 : projekter, der på innovativ og direkte måde udnytter vegetabilsk eller animalsk affald eller planter, som dyrkes specielt til energiformål

Kategori 2 : projekter, der påviser en innovativ teknik for omdannelse af biomasse til andet brændsel. Det frembragte brændsel og/eller omdannelsesteknikkens anvendelsesområde skal angives nærmere.

Anvendelige processer

3.1.1. Forbrænding.

3.1.2. Forgasning.

3.1.3. Aneorobisk nedbrydning, der også tager hensyn til andre målsætninger.

4. **Vindkraft og havenergi**

4.1. I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for vindkraft«, projekter, der omfatter såvel centraliseret elproduktion til forsyning af elnet som decentraliserede anvendelser til direkte energiforsyning af brugerne.

Flere vindkraftanlæg af samme type kan i almindelighed ikke modtage støtte inden for rammerne af et enkelt projekt.

Aspekter i forbindelse med integrering af vindkraftanlæg i et energidistributionssystem kan gøres til genstand for et demonstrationsprojekt.

Anvendelsesområder

4.1.1. Elproduktion.

4.1.2. Opvarmning af væksthuse ; opvarmning af rum til beboelse samt rum i forbindelse med industri og landbrug ; brugsvandopvarmning.

4.1.3. Andre anvendelser : tørring, køling, pumpning, overrisling, afsaltning.

4.2. I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for havenergi«, projekter, der tager sigte på udnyttelse af mekanisk bølge- og tidevandsenergi samt termisk energi fra havene, og hvis effekt normalt er under 10 000 kW.

5. **Vandkraft**

I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for vandkraft«, projekter, der tager sigte på elproduktion ved udnyttelse af laveffektvandkraftressourcer (under 3 000 kW) og normalt i forbindelse med ringe højdefald.

BILAG II

ENERGIBESPARELSER

Liste over anvendelsesområder, der kan komme i betragtning i henhold til denne forordning

Nedenstående liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

1. Bygninger

1.1. Mere effektive metoder til opvarmning, oplysning og luftkonditionering af rum og til opvarmning af brugsvand, såsom varmepumper med nye tekniske karakteristika, der kan forbedre deres konkurrenceevne og pålidelighed, samt forbedring af traditionelle systemer og kontrollen med disse med henblik på at opnå betydelige energibesparelser.

1.2. Metoder til mindskelse af varmetab som følge af ventilation, f.eks. i beboelsesejendomme, i industrien eller på hospitaler.

1.3. Demonstration, om muligt kombineret med den under punkt 1.1 og 1.2 omhandlede teknik, af nye materialer og nye varmeisoleringsteknikker, især i eksisterende byggeri, der tager hensyn til problemerne i forbindelse med kondensation, ventilation, varmeakkumulering, samt brandfare- og sikkerhedsbestemmelser.

2. Forsyning og anvendelse af procesvarme og elektricitet i industrien og landbruget

2.1. Forbedret effektivitet ved fremstilling og anvendelse af procesvarme og elektricitet, f.eks. gennem forøget ydelse.

2.2. Genvinding og genanvendelse af spildvarme, enten som varme eller til kombineret fremstilling af varme og kraft i samme anlæg eller andre steder, f.eks. ved at forbedre varmevekslere, ved brug af højeffekt- og/eller højtemperaturvarmepumper og ved brug af nye, omkostningsbesparende metoder til varmelagring.

2.3. Demonstration af nye industrielle processer med tilsvarende industriel målsætning, men som indebærer betydelige energibesparelser.

2.4. Metoder til anvendelse af affald eller brændsel af ringe kvalitet til forsyning med varme og/eller kraft.

3. Energiindustrien

3.1. Mere effektive metoder til kombineret varme- og kraftproduktion til kollektiv anvendelse, f.eks. højere ydelser, forbedret anlægspålidelighed, omkostningsbesparende demonstration af store lagre og demonstration af fjernvarmenet over store afstande.

3.2. Metoder til udnyttelse af affald, spildvarme eller brændsel af ringe kvalitet til kollektiv anvendelse, f.eks. brug af spildvarme fra store industriforetagender eller traditionelle kraftstationer, brug af affald som brændelse og demonstraton af meget store varmepumper (i størrelsesordenen 5 000 kW eller derover).

4. Transport

Projekter inden for denne sektor omfatter nye former for teknik til de forskellige transportmåder, især landevejstransport, som vil medføre betydelige energibesparelser.

BILAG III

ERSTATNING AF KULBRINTER

Liste over anvendelsesområder, der kan komme i betragtning i henhold til denne forordning

Nedenstående liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

I denne forordning forstås ved »demonstrationsprojekter inden for erstatning af kulbrinter«, projekter, der vedrører anvendelse af ikke-fornyelige energiformer til erstatning af flydende eller luftformige kulbrinter, uden at dette fører til en mærkbar forøgelse af forbruget af primærenergi.

1. **Fast brændsel**

   Projekterne på dette område vedrører nye eller forbedrede teknikker til håndtering, transport, forbrænding, behandling og oplagring af kul, brunkul og tørv samt deres affaldsprodukter.

   Projekter vedrørende forgasning og likvefaktion i stor målestok af fast brændsel med henblik på decentraliseret anvendelse af brændselsderivater henhører under forordning (EØF) nr. 1971/83 [1].

1.1. Nye processer til anvendelse af fast brændsel:

   — fluidiserede lejer, tryksatte eller ved atmosfærisk tryk, herunder sådanne, der anvendes i mindre industrianlæg;

   — teknikker til forbrænding af blandinger af fast og flydende brændsel;

   — tryksat forgasning integreret i udnyttelsescyklen.

1.2. Behandling, forbedring, bortskaffelse eller anvendelse af luftformigt, flydende og fast affald, der frembringes i forbindelse med brydning, håndtering og udnyttelse af fast brændsel.

2. **Anvendelse af elkraft**

   Projekterne på dette område vedrører nye former for teknik i forbindelse med anvendelse af elkraft, der er fremkommet fra andre energikilder end kulbrinter. De vedrører demonstrationer, som foretages af fabrikanter af industriudstyr, af nye former for teknik, hvor elektrisk energi benyttes til termiske, elektrokemiske og elektromekaniske anvendelser, samt af metoder til styring af elektricitetsefterspørgslen.

3. **Transport, distribution og oplagring af varme**

   Projekterne på dette område vedrører demonstration af varmetransport over store afstande, af nye former for teknik inden for varmedistribution, af store akkumulatorer (på dag-, uge- og sæsonbasis) og af teknikker til styring af fjernvarmeefterspørgslen.

---

[1] Se side 1 i denne Tidende.